

Slovenska zveza na Švedskem
Slovenska riksförbundet i Sverige

Letnik/Årgång 22, Št./Nr 84
ISSN-2000-2173

Slovensko GLASILO

Slovenska BLADET

JESEN/HÖST 2023

Slovensko GLASILO / Slovenska BLADET
 September 2023, Št./Nr 84, Letnik/Årgång 22

Izdajatelj/Utgivare:

Slovenska zveza na Švedskem / Slovenska riksförbundet i Sverige, PG:72 18 77-9
 Finančna podpora: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu; članarina SZ

Naslovnica/omslag: David Taljat

Zadnja stran/sista sidan: David Taljat

Glavni in odgovorni urednici/ huvudredaktörer:

Danni Strazar, Suzana Macuh

Oblikovalka & slov. lektura / Teknisk redaktör:

Danni Strazar

Naslovi & lektura šved. besedil / Adresshantering:

Suzana Macuh

Častna članica uredništva/hedersmedlem:

Augustina Budja Bencek

Naslov uredništva / Redaktionsadress:

Slovenska riksförbundet i Sverige, Box 145, 731 23 Köping

E-naslov/E-post:

slovenskoglasilo@gmail.com

Slovensko GLASILO (2002) izhaja 4x letno v 580 izvodih

Svoje prispevke pošljite na zgornji naslov do 26. novembra 2023!

Skicka era bidrag till Slovenska BLADET senast den 26 november 2023, adressen ovan!

Za vsebino objavljenih člankov so odgovorni avtorji. Pisma društev, ki niso člani Slovenske zveze, in oglase posameznikov objavljamo le, če je v glasilu dovolj prostora.

UVODNA BESEDA – INLEDNINGSORD

O tem smo že pisali, vendar nas vsakdanje življenje opominja, da je treba to znova omeniti.

Poletje je bilo polno lepih doživetij, pa tudi dogodkov, ki so pustili občutne sledi v naših življenjih. Pred poletnim solsticijem (Midsommar) ni bilo niti kaplje dežja (vsaj ne v našem delu Švedske), nato pa se je spremenilo v nenehno deževje in nazadnje v poplave v velikih predelih države.

Tudi Slovenijo in sosednje države so močno prizadele naravne nesreče, ki bodo zaznamovale prav vsakogar. Pravijo, da bo tovrstnih naravnih katastrof vedno več in včasih se pojavi bojazen, kako bo, ko bodo naše naslednje generacije prevzele oblast nad svetom.

Toplo mi je pri srcu, ko vidim vso pomoč, ki jo je Slovenija prejela, vsa zbrana sredstva, in prostovoljstvo, človeško moč, ki obstaja, tista velika želja pomagati drug drugemu. Včasih se mi zdi, da pogrešam in hrepenim po tej solidarnosti, se celo sprašujem, ali še obstaja, a pred kratkim sem dobila dokaz, da je pravzaprav še vedno med nami, z nami. Neizmerno sem vesela, da še vedno obstaja.

Vsakodnevno delo je v polnem teku, saj je treba opraviti službo, skuhati, poskrbeti za gospodinjstvo in družino. Otroci morajo biti zaposleni, a vseeno ne preveč aktivni. Vse to tekmovanje s časom lahko zlahka pripelje do tega, da je vsega preveč in da izgubimo izpred oči, kaj je pomembno, medtem ko hitimo k naslednjemu cilju. Povejte svojim bližnjim, kaj vam pomenijo, in si privoščite tisto pecivo, ki je v trgovini/ slaščičarni videti tako mamljivo! Dragi bralci, ne pozabite se ustaviti in preprosto biti, tukaj in zdaj, v tem trenutku.

Vsem bralcem urednici glasila želiva lepo in živobarvno jesen!

Detta är något vi har skrivit om tidigare men vardagen påminner oss om att det behöver nämnas igen.

Sommaren har varit full av både fina upplevelser men även av händelser som satt stora spår i livet. Innan midsommar kom det inte en endaste droppe regn (iallafall i vår del av Sverige) för att sedan växla och övergå till konstant regnande och tillslut översvämningar i stora delar av landet. Även Slovenien och grannländerna drabbades hårt av naturkatastrofer, katastrofer som kommer att sätta spår hos var och en. Det sägs att denna typ av katastrof kommer att öka, ibland kommer oron om hur det kommer att vara då våra nästa generationer tar över världen.

Jag blir varm i hjärtat av all hjälp Slovenien har fått, alla insamlingar som gjorts och den ideella, mänskliga kraften som finns, den stora önskan om att hjälpa varandra. Ibland kan jag sakna och efterlysa hjälpsamheten, nästan fråga mig själv om det fortfarande ens existerar men jag har nyligen fått bevis på att det faktiskt finns kvar bland oss, med oss. Jag är otroligt glad för att den faktiskt finns kvar.

Det är fullt snurr i vardagsekorrhjulet, jobbet ska skötas, matlagning, hushåll, familj tas om hand. Barnen ska sysselsättas men inte överaktiveras. All kamp mot klockan kan lätt leda till att det till slut blir för mycket och man tappat det viktiga för att skynda till nästa mål. Ibland måste man påminna sig själv om att ta vara på det enkla, släppa skärmen och njuta av nuet. Berätta för dina nära och kära vad de betyder för dig och unna dig den där bakelsen som ser så lockande ut i affären/på konditoriet! Kära läsare, glöm inte att stanna upp och bara var, här och nu, för stunden.

Vi önskar alla läsare en fin, färggrann höst!

/Suzana

PRESEDNIK IMA BESEDO

S poštovani člani Slovenske zveze!

Vse prehitro nam mineva čas, občutki so v tem trenutku nekako razburljivi in vedno bolj neuresničeni, ne vem namreč, ali je vse skupaj res toliko natrpano, ali pa k temu pomaga še okolje, ki pri vsem tem v današnjem življenju. Poletje nam je ponudilo vsega, obilo lepih trenutkov, pa tudi veliko vremenskih nevšečnosti. Celotna Slovenija je imela precej deževno vreme ravno v času poletnega dopusta in težko je govoriti o čem lepšem, če pa smo doživeli to prehudo ujmo.

Velikokrat sem dobil vprašanje, ali imamo takšne težave tudi mi na Švedskem, dal sem jasen odgovor, da pri nas ni tako, saj je pred dopustom tukaj prevladovala strašna suša. Glede vremena se pač res ne da nič storiti, bodimo pač zadovoljni in pozitivni glede vsega, predvsem pa v življenju ne tarnajmo preveč, kajti imamo res vse, kar potrebujemo za vsakdanje življenje. Bolj zaskrbljujoče je pa v naši rodni domovini Sloveniji, preveč me srce boli, ko vidim in slišim, kako se ljudje borijo in kaj vse storijo drug za drugega, da bi vsi dobili nazaj streho nad glavo in da bi se jim povrnil vsaj delček tistega življenja, ki so ga imeli pred to povodnjo in katastrofo, ki je divjala prav v času letnega dopusta naše družine.

Slovenci smo složni ljudje, znamo stopiti skupaj in storiti veliko, kadar gre za hude ujme in težke čase. Občutek imam, da smo tudi mi storili veliko in vse, kar je bilo možno v času, ko smo bili v domovini, in prav tako smo tudi ukrepali pozitivno s strani Slovenske zveze in nakazali denarna sredstva v Slovenijo za pomoč najbolj ranljivim v tem obdobju. Tudi društva so bila povabljeni in obveščeni o tej težki situaciji, kot predsednik sem jih prosil, naj vsak zase storijo, kot morejo, in nakažejo denarno pomoč, ki je še kako potrebna sedaj, ko smo tik pred jesenjo in pozneje zimo.

In ob tej priliki želim izreči zahvalo celotnemu upravnemu odboru za enotnost in pozitivno razmišljanje o takšni težki situaciji, ki še kar naprej povzroča velike probleme in hude nevšečnosti. Prav tako iskrena hvala vsem društvom, ki so poskrbela za pomoč ljudem v rodni domovini v teh težkih časih in nepozabni katastrofalni ujmi.

To obdobje že diši po pravi jeseni, tako bo počasi čas druženja in veselja v društvenih prostorih. Upam da ste se vsi imeli lepo poleti in da ste si oddahnili, si nabrali novih moči za jesenski čas in delo ki je pred nami. Delo slovenske zveze se je že začelo, v tem času in v tem trenutku delamo da se pripravi vsa dokumentacija in da se pošlje prošnja na organizacijo za mladinske dejavnosti Ungdomsstyrelse (uradno Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor, op. ur.).

Pri tem so bila vključena tudi vsa društva, kajti organizacija zahteva kompletno dokumentacijo o delovanju zveze in med drugim tudi zapisnik zadnjega občnega zbora, zato je res pomembno in potrebno, da se društva držijo smernic in navodil, ki so iz leta v leto razumljivo in natančno zapisana v zborniku. Uspelo nam je pridobiti vse dokumente, čeprav ne pravočasno, ampak organizacija UDS je že sprejela vse kar je potrebno za naslednje leto.

Seznanjen sem tudi, da so društva prav tako že začela z raznimi dejavnostmi in pripravi za jesensko obdobje, in ob tej priliki želim lep in dober začetek pri navedenem delu in ustvarjanju vseh aktivnosti v društvih. Naj bo

delo in ustvarjanje pozitivno, veselo in uspešno, brez kakšnih težkih in nepozabnih sprememb.

Delovanje društev v tem čas, konec avgusta je bilo organizirano srečanje vseh generacij, organizatorji tega srečanja je bilo slovensko društvo "Simon Gregorčič" iz Köpinga. Ravno tukaj ne morem mimo vremenskih težav, ravno v hipu, ko smo se že vsi zbrali, je začelo deževati, seveda pa nas to ni zmotilo. Prostor je bil pripravljen, bilo je lepo in uspešno izpeljano srečanje, zato hvala vsem organizatorjem in vsem prisotnim na tem prijetnem srečanju. Spoštovani člani Slovenske zveze, spodbudno je da prihaja do takšnega srečanja med rojaki, takšno kratko in preprosto druženje je pomembno in hkrati tudi lepa priložnost za spoznavanje novih ljudi vseh generacij.

Društva pa tudi doživijo velike spremembe, so trenutki veselja in smeha, družabni in pospremljeni s harmoniko, so pa tudi žalostni, boleči in nepozabni. Tako je v tem delu leta prišla do nas žalostna novica, da nas je za vedno zapustil dolgoletni predsednik društva Slovenski dom, gospod Jože Zupančič (prvi na sliki na sosednji strani). V imenu Slovenske zveze izrekam njegovim najbližjim iskreno sožalje!

Alojz Macuh

Predsednik SZ

Ordförande Svenska riksförbundet
e-pošta: slovenska.riksforbundet@gmail.com

SLOVENSKI DOM GÖTEBORG

Novice iz Göteborga

Letos je podnebje v Sloveniji in tukaj pokazalo zobe in videli smo posledice tega, kako ravnamo z izpušnimi plini, temperature se dvigujejo, led na Antarktiki se topi še hitreje in ledena površina se manjka. Nič dobrega se nam ne obeta.

V Sloveniji je bila toča (velika kot žogice za namizni tenis ali še večja), močan veter, ki je lomil drevesa, odkrival hiše, plazovi pa so porušili hiše kot škatlence vžigalic. Poslušala sem radio Veseljak, ki je intervjuval kmeta po hudi nevihti. Poškodovano gospodarsko poslopje bomo popravili, toda kaj naj dam jesti živini, saj je toča vse uničila. Živijo od prodaje mleka, poljskih pridelkov in vse to je uničeno. Res ne morem verjeti, kako hudo prizadeti kmetje čakajo, eni še za lani niso dobili odškodnine in jih je že ponovno prizadelo.

Tukaj na Švedskem skoraj dva meseca brez dežja, suša, zaskrbljeni kmeti, kako nahraniti živino, nato pa je sledil dež, ki kar ni hotel prenehati. Sedaj je vse mokro in kar si je opomoglo, bo raslo naprej. Žitaric bo za 30 % manj in tudi kakovost ne bo zadovoljiva. Rastejo pa gobe in plevel na vrtu. Vremenoslovci nas niso kaj pretirano potolažili s tem, da lahko to pričakujemo tudi v prihodnje.

Dan Državnosti smo praznovali po zadnji slovenski masi v juniju v dvorani Astridsalen. Ni nas bilo veliko, smo pa vse pogostili z narezkom in prilogo. Poklepetali smo in zadovoljni odšli domov. Nato je vsak po svoje preživel poletni čas.

Babice smo bile z gospodom Zvonetom v Botaničnem vrtu, kjer smo tudi nazdravili tistim, ki so praznovali v prvi polovici leta. Lepo vreme, dobra volja in za konec kosilo v azijski restavraciji. Ves dan smo preživeli skupaj.

Marija Perovič in Marija Kolar sta s PRO Lindome z avtobusom ReseMakarn odpotovali do Stockholma, na ladjo za Helsinke, si ga ogledali in se vrnili nazaj na ladjo. Domov sta zadovoljni prišli po 4 dneh in takoj načrtovali naslednje potovanje. Ja, znova s PRO Lindome v Berlin, štiri dni ogleda Berlina, z ladjo po otoku Spreewald, kjer imajo lepe hišice, saj v njih živijo vse leto, še pošto razvažajo z ladjo. Kosilo in nato nazaj v avtobusom v hotel. Zvečer smo za zaključek vsi odšli na večerjo na dunajski zrezek. Smeh in pogovor in kar naenkrat je minilo nekaj ur. V hotel na počitek in pripraviti kovčke, v nedeljo pa je ob 8.15 avtobus krenil nazaj proti domu.

Ko stopiš na postaji v avtobus, je tišina, samo dobro jutro, pozneje, ko se malo spoznamo, pa je klepet in smeh po vsem avtobusu. Sedaj že načrtujemo za Božični bazar (Julmarknad) konec novembra oziroma začetek decembra.

Dve jubilantki

November: Vida Zobec 80 let
Sofia Svagan 70 let

Naj bo vsako jutro v veselje,
naj bo vsak dan poln ljubezni
in vsak večer zaokrožen z mislijo
na srečno preživeti dan.

Naj bo dovolj za tokrat.

Vsem želim lepo jesen, gobarjem veliko sreče.

Pazite nase in ne pozabite poklicati prijateljev.

Marija Kolar, Slovenski dom

Nadaljevanje o "zlatih prstih" Anne-Marie

Bila sta na dopustu 15 dni in takrat (ker imata napeljene cevi, da kaplja voda med zelenjavo) je bilo toplo in solata je šla vsa v cvet. Koleraba, korenje, grah, vse je zraslo in tudi sama sem bila deležna pridelkov. Sem ji tudi nasadila endivijo in radič, da bosta za jesen. Postalo je hladno in paradižnik je samo zelen. Paprika je bila velika in smo jo kar nabrali za na sendvič. Res ima zelene prste in voljo do dela na zemlji, pa tudi obiski srn in zajcev ji ne pokvarijo dobre volje. Ima vse vrste rož, ki so tako lepih barv, da so prava pasa za oči.

Ob cesti mimo njihove hiše imajo postavljene zaboje z rožami, da avtomobili ne vozijo prehitro, se pa zgodi, da včasih kdo zaradi prevelike hitrosti prevrne zaboje in se odpelje naprej. Ob tem samo pomislim, da upam, da ne bo nobeden otrok pritekel na cesto, ker če je omejitev hitrosti 30 km, bi morali vozniki to tudi upoštevati.

Marija Kolar

SLOVENSKO KULTURNO DRUŠTVO FRANCE PREŠEREN

Čas dopustov se bliža koncu in potrebno se je vrniti domov k vsakdanjemu opravilo. Mi penzionisti pa še imamo nekaj časa s katerim lahko sami razpolagamo.

Naše društvo praznuje visoko obletnico, kjer se je nekoč na veliko prosлавljalo, je danes vse tiho. Interesi so usahnili, postajamo starejši ter delno bolni, kar je korona ogromno pripomogla. Na občnem zboru je bilo dogovorjeno, da članarina ostane nespremenjena to pomeni za družino 200.- posamezne 100.- kr. Veselimo pa se vsake članarine in novega člana, ker s tem tudi pri-pomoremo Slovenski zvezi za njen obstoj.

BGNR: 5674-0475

Kljub poznemu poletju, smo pripravili za vas člane piknik v Skatåsu, 2. septembra od 15. uri. Ob petdeseti obletnici društva FRANCE PREŠEREN smo počastili vse navzoče s hrano in pijačo. Gunnel Margeta nas je presenetila z dvema zelo dobrima tortama. Lado je uspešno spekel na žaru, Nevenka in Roland pa v kuhinji. Hvala!

Pričakovali smo vsekakor več navzočih, saj je bilo vreme za vse generacije primerno toplo.

Obilno deževja je v začetku avgusta 2023 v večjem delu Slovenije povzročilo katastrofalne razmere. Reševanje življenj sledijo intervencijski ukrepi, prebivalcem pomagajo vse razpoložljive sile. Ljudje so ostali brez domov in ostalih sredstev za preživetje. Sosednje države so prišle nesebično na pomoč, da se opustošenje, ki ga je povzročila poplava, pospravi, komunikacija cest in mostov popravi. Mi, ki smo preveč oddaljeni od rodne domovine, lahko poskušamo pomagati z denarno pomočjo preko Rdečega križa, Karitasa ali drugih organizacij. Bodimo solidarni do bližnjega. Vse potrebne podatke dobite na internetu.

Lepo jesen vam želimo.

Za odbor Erika Jacobson

Foto Rune Jacobson

*Prispevek v dogovoru z avtorico objavljamo brez lektorskih posegov.

SIMON GREGORČIČ, KÖPING

Vse prehitro mineva čas, počasi se bomo zbirali v prostorih društva, delo smo pa tako rekoč že začeli. Zadnjo soboto v avgustu je Slovensko društvo »Simon Gregorčič« organiziralo srečanje vseh generacij. Dan, ko smo se zbrali, nam ni bil najbolj naklonjen z vremenom, saj je deževalo kot še nikoli prej. Nas organizatorje seveda to ni zmotilo, prav tako tudi ne vse, ki so bili prisotni na tem srečanju.

Bilo je zelo lepo in veselo, udeležba je bila številna in res smo lepo poklepetali in izmenjali izkušnje, vse to pa je dokaz, da se potrebna takšna srečanja med nami, rojaki na Švedskem.

Z nekaj besedami bi se rad zahvalil vsem, ki ste nam pomagali, vsem, ki ste poskrbeli, da nam je bilo lepo, dobra organizacija, vse je bilo lepo izpeljano in čudovitega vzdušja ni manjkalo, čeprav ni bilo sonca. Hvala delovni ekipi, naj ostane tako, kot smo rekli: ob priložnosti povabljeni na družabno popoldne pečenje dobrot na žaru in na kozarček rujnega.

Hvala vsem, ki ste bili ta dan z nami!

Tiden går allt för fort, snart kommer vi återigen att samlas i våra lokaler. Vi har redan påbörjat aktiviteterna inom föreningen. Sista lördagen i augusti organiserade slovenska föreningen Simon Gregorčič Köping en flergenerationsträff. Själva dagen bjöd tyvärr inte på så bra väder, regnet nämligen öster ner. Det gjorde dock inget eftersom vi kunde vistas inomhus.

Det blev en lyckad träff med många deltagare både från när och fjärran. Vi alla insåg att denna typ av träffar verkligen behövs.

Med några få ord vill jag tacka alla som hjälpte till på denna dag, alla ni som bidrog till ett gott humör och en trevlig träff trots det dåliga vädret. Som tack till alla som hjälpte till och möjliggjorde att träffen blir av, kommer vi att anordna en grillkväll vid tillfälle.

Även stort tack till alla er som kom!

Jesen je že med nami in nastopil je čas, ki ima svoj čar ob veselju pri pospravljanju pridelkov. Jesenske prečudovite barve nam bodo polepšale dni, bo pa tudi nastopil čas, da se bomo znova zbirali v prostorih društva. Spoštovani člani društva, dobrodošli med nas v društvene prostore ob sobotah od 16. ure naprej, zopet bo veselo se srečat z vami, člani društva, in se bomo skupaj poveselili ob kavici ali pa ob kozarčku vinca in seveda drugih dobrotah. Dobrodošli v društvene prostore.

Hösten är verkligen bakom krönet, varje årstid har sin charm, glädje. Höstens härliga färger kommer att förgylla våra dagar och återigen är det dags att börja träffas i föreningens lokaler igen.

Kära medlemmar, välkomna till föreningens lokaler. Vi samlas varje lördag från kl. 16.00. Vi ser fram emot att få börja umgås regelbundet igen. Välkomna!

ZAHVALA

V društvu Simon Gregorčič Köping smo organizirali zbiralno akcijo za pomoč prizadetim ob poplavih in neurju, ki je povzročil hude težave v domovini Sloveniji.

Spoštovani člani društva, najlepša vam hvala za vsak prispevek in solidarnost s prizadetimi rojaki v Sloveniji.

Vår förening, Simon Gregorčič Köping, gjorde en insamling för dem som drabbats av översvämningar i Slovenien. Tack till er alla som bidrog till insamlingen.

Alojz Macuh
Predsednik društva Simon Gregorčič
Ordförande Slovenska föreningen Köping
e post: aa.macuh@gmail.com

ORFEUM - LANDSKRONA SPD ORFEUM

Junija se je ob prazniku »Midsommar« srečalo nekaj članov našega društva iz Landskrone, vsi so bili nekoč člani našega družinskega zbora Orfeum. Gostitelja sta pripravila tradicionalne švedske jedi, ki se pripravijo za *midsommar*, kjer ne sme manjkati niti slanik! Nato smo naredili se gasilsko fotografijo, da imamo še dokaz in lep spomin.

Hälsningar/ Pozdrav, Augustina Budja Bencek

Naša stockholmska veja društva jesen že pridno orje z novimi projekti. Tudi na jugu Švedske so v soboto, 9. septembra, imeli prvo srečanje knjižnega kluba. Ob prijetnem srečanju ob kavi in pecivu smo poklepetali o slovenskih knjigah, si jih izmenjali in se poslovlili do naslednjic. Pridete zraven? Dobimo se v soboto, 18. novembra, ob 18.00 uri v središču mesta – več informacij pa dobite na e-naslovu orfeum.slosve@gmail.com.

1. oktobra pa bomo praznovali 55-letnico društva Orfeum s koncertom v Stockholmu. V goste smo povabili mezzosopranistko Klementino Savnik in tenorista Sebastjana Savnika, na klavirju ju bo spremljal Tomaž Pirnat, odlični pianist in zborovodja iz Slovenije, upamo pa tudi, da se nam bodo pridružili otroci dopolnilnega pouka slovenščine iz Stockholma.

Praznovanje bomo začeli že dopoldne – z delavnicama za otroke in za odrasle. Za otroke bomo predstavili elemente plesa (s poudarkom na ljudskem izročilu), in s pevsko delavnico za odrasle, »Zapojmo eno po slovensko«, ki jo bo vodil Tomaž Pirnat, gost iz Slovenije. Koncert bo ob 15.00 uri v dvorani Storkyrkosalen v Gamla stanu, koncertu bo sledi zakuska. Se vidimo!

SLOVENSKO DRUŠTVO ORFEUM VABI NA

"Sobotni knjižni klub"

9. SEPTEMBRA 2023
7. OKTOBRA 2023
18. NOVEMBRA 2023
OB 18.00 URI

V PROSTORI H SENSUSA,
SÖDRA VALLGATAN 5, 211 40 MALMÖ

SKD PLANIKA MALMÖ

V času od julija do septembra vlada v vseh slovenskih društvih na Švedskem zatišje, Planika ni izjema. Sredi junija smo imeli, kot vsako leto, društveni piknik, katerega smo v besedi in slikah opisali v prejšnjem Glasilu. Nato pride čas dopustov, društva pa se znova odprejo dva meseca kasneje. Letos jeseni bo Planika pripravila še vinsko trgatve in martinovanje. Datumi še niso določeni, člani bodo seveda pravočasno obveščeni.

Sedaj pa nekaj o katastrofalnih poplavih, ki so letos prizadejali Evropo in seveda tudi Slovenijo. Najhuje je bilo v hribih nad Savinjsko dolino, kjer je deroča Savinja porušila in odplavila nekaj hiš. Sedaj oblasti ocenjujejo škodo, prizadeti pa razmišljajo kdo jo bo poravnal. Nekaj bodo poplačale zavarovalnice in Evropska unija večino pa lastniki sami in seveda donatorji, podjetja in dobri ljudje. Beremo lahko, da se v ta sklad steka veliko denarja, kako ga bodo oblasti delile, pa ne ve nihče. Upamo, da bolje in pravičneje kot pred leti, ko je razsajal covid 19.

Omeniti moram še to, da se zadnja leta priseljujejo iz Slovenije izobraženi ljudje, zastopniki raznih podjetij itd. Mož, glava družine, neznansko ponosen na svoja dva otroke, piše takole:

Otroka sva po šoli peljala na sladico. Ker sta res neverjetna! Ni besed, kako sva ponosna. Prav izstopata v švedski šoli. Učiteljice so šokirane, navdušene. Mimogrede, ali ste vedeli, da oni tukaj sploh ne pišejo z malimi pisanimi črkami? S tem sta samo še dodatno pridobila v njihovih očeh. Kako tekoče, vrhunsko oba govorita angleško, pa jih pušča odprtih ust. Zato sladica mora biti! Nekoč tako samoumevna zadeva ima danes za nas, ki poznamo drugačne 'razmere' še veliko večji pomen. Zmeraj sem poudarjal, da ne smemo ničesar dojemati kot samoumevno.

Gornji odlomek sem prekopiral iz članka, ki ga je ponosni mož poslal v neki slovenski časopis. Izpustil sem vsa imena. Sedaj, po letu in pol od objave je verjetno ugotovil, da je v njegovem pisanju precej pretiravanja in nekaj napak. Očitno je, da je članek napisal na začetku njihovega bivanja na Švedskem. Bilo bi zanimivo vedeti kako misli danes.

SKD SLOVENIJA OLOFSTRÖM

Vsoboto, 26. avgusta, smo se spet veselo srečali na pikniku v Jemshöju pri predsedniku Miranu. Bisli smo veseli in zadovoljni, da se poletje počasi poslavlja, jesen se že bliža.

Kar lepo smo se imeli, malo smo vsi zaskrbljeni zaradi vsega, kar se dogaja (torej glede vremena) v Sloveniji.

Človek težko razume, kaj vse so ljudje doživeli. Naš Leon Semprimožnik pa je videl na lastne oči.

Dogovorili smo se, da društvo pomaga in pošlje denarno pomoč.

Na pikniku smo se imeli lepo in veselo, pijače in dobre hrane nam ni zmanjkalo, pa še zelo lepo sončno vreme smo imeli. Naš Viktor je vedno vesel s svojo harmoniko in prelepo glasbo. Naša oba Janeza pa sta kar dobro zapela in zraven tudi Gretka.

In kot vedno, smo se tudi tokrat zadovoljni razšli.

SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM

Poletni piknik v Drottningholmu

Na sončno nedeljo 17. junija smo se še zadnjič pred poletnimi dopusti zbrali v parku pred palačo Drottningholm. Malo smo se igrali, veliko pogovarjali, pili osvežilno pijačo in jedli slasten burek. Druženje je bilo več kot uspešno in slovenska beseda je z veseljem tekla.

SKM

27. švedsko slovenski pohod v slovenske gore med krstom, zlato poroko in poroko

Prvega julija je bil krščen Gabrijel Kraner v Hočah. Drugega julija se je zgodila biserna sv. maša g. Vinka Veglja, prelata na Čatežu ob Savi, popoldan pa Tabor ID Slovenija v svetu v škofovih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano, kjer se je predstavila skupina maturantov rast LII in fotografinja Lučka Oblak. Potem je bilo nekaj dni miru, ko je na Sv. gorah sledila zlata poroka brata Joškota in svakinje Majde Podvinski, kjer sta somaševala domači župnik Damjan Kejžar ter presenečenje tega slavja, g. Tone Kerin, veliki misijonar na Madagaskarju. Slovesnost se je popoldan nadaljevala v dvorani pri Ivanki Kocjanovi v Stari vasi na Bizeljskem. Zvečer pa so se trije

planinci: Lars-Olof, Tina in Zvone že »znašli« okoli pol desete ure v Kovinarski koči v Krmi, kjer sta jih že čakala Marjan Brezočnik, vodnik 27. švedsko slovenskega pohoda v slovenske gore, letos seveda na Triglav, ter Danica Dyllong iz Nemčije. Malo kasneje se je pridružil še Leon Semprimožnik, ki je z očetom Viktorjem sodeloval v kulturnem programu v Vadsteni. Naslednje jutro so pohodniki zgodaj zjutraj krenili proti Kredarici, kamor so prispeli ob pomoči Tine Kolenc Milavec ter tudi Leona na Kredarico.

Sledila je sv. maša, kjer se je pohodnikom pridružila še ena slovenska družina. Sledilo je okrepčilo, nato pa počitek, saj je bilo naslednji dan treba zgodaj vstati. Okoli pol pete ure zjutraj je skupina šestih pohodnikov odpravila v steno malega in pozneje velikega Triglava. Ker je bilo pred njimi že več skupin, je vzpon na očaka Triglava bil nekoliko bolj počasen. Ampak približno dve uri kasneje je že nastala prva skupna spominska fotografija pri Aljaževem stolpu. Sledilo je nekaj krstov, kar nekaj fotografij in potem pot nazaj na Kredarico, kjer je bila še enkrat sv. maša, zajtrk ter nato pot

nazaj v dolino Krme. Lasse, ki je dopolnil 82 let, se je v domu na Kredarici vpisal v zlato knjigo, kjer je med drugim napisal čisto po slovensko: »Slovenija, od kod lepote tvoje.«

Velikodušna Tina je ne samo več kot pol poti navzgor nosila dva nahrbtnika, temveč tudi vso pot nazaj v dolino Krme. Ja, kaj bi brez »posebnega angela varuha« na tem pohodu na Triglav in nazaj. Pot navzdol je vzela spet svoj čas, ampak vsi so srečno prispeli v planinsko kočo v Krmi, kjer so jih prijazne gospe pogostile z različnimi dobrotami. Kmalu je zaradi utrujenosti sledil prepotrebni počitek.

V sredo, 12. julija je bila ob 11. uri planinsko romarska sv. maša, kamor so prišli še nekateri ljubitelji in naši pohodniki, ki pa se letos niso mogli udeležiti pohoda na Triglav. Boris Razboršek je pomagal Zvonetu in organiziral skupno kosilo v Križah, kjer se je popoldan zaključil letošnji pohod na Triglav ter romarska sv. maša.

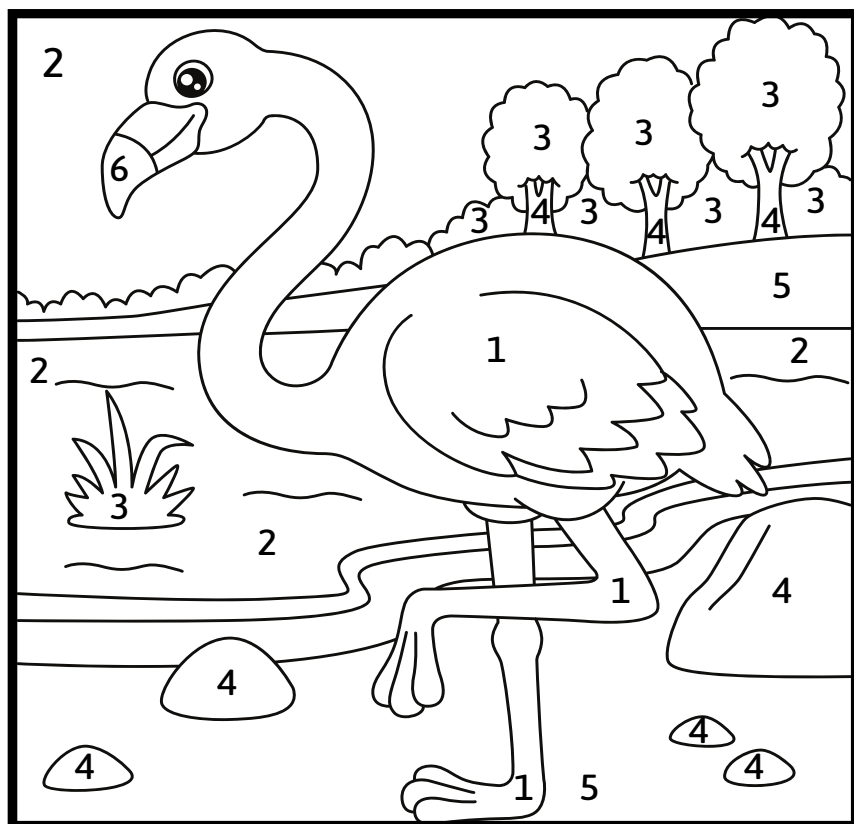
Lepo vas pozdravlja Zvonko Podvinski

OTROŠKI KOTIČEK

Pobarvaj po številkah

Uporabi spodnja navodila in pobarvaj sliko.

1. roza	2. modra	3. zelena
4. siva	5. rjava	6. črna

KULTURA – ARHITEKTURA / KULTUR - ARKITEKTUR

Tokrat začnemo feljton o znamenitem slovenskem arhitektu Jožetu Plečniku. Tokrat nekaj osnovnih podatkov o njem (pa tudi zanimivosti), po delčkih bomo dodajali kaj več o njegovi poklicni (in življenjski) poti.

Jože Plečnik se je rodil v Ljubljani 23. januarja 1872 v nizkih in malo uglednih stavbah na Gradišču na mestu današnjega kompleksa stavb na Ferantovem vrtu. Bil je tretji od štirih otrok, imel je starejšo sestro Marijo in dva brata, starejšega brata Andreja in mlajšega Janeza. Medtem ko sta Plečnikova brata pokazala svoje sposobnosti že v šoli in sta hitro napredovala skozi gimnazijo do višjih šol, Jože vsaj sprva ni kazal dovolj resnosti in zanimanja za učenje. Rajši je risal; če ni šlo drugače, tudi naskrivaj na podstrehi. Zanimale so ga tako raznolike reči, da je že po prvem razredu gimnazije, ki ga ni uspešno končal, šolanje opustil. Oče ga je vzel k sebi v mizarso delavnico, pozneje pa je s pomočjo deželne štipendije le nadaljeval šolanje v Gradcu na državni obrtni šoli in se izučil za umetnega mizarja, načrtovalca pohištva (1892).

Neke nedelje, ko je obiskoval dunajske galerije, pa je doživel nekaj, kar je preusmerilo tok njegovega življenja. Na razstavi v dunajskem Künstlerhausu je videl razstavljene načrte Otta Wagnerja. Z zanimanjem si jih je ogledoval. Ko pa je došel do projekta in še posebej do perspektivne študije berlinske katedrale, je bil tako navdušen, da je sklenil študirati arhitekturo pri Wagnerju, ki je prav v tem času prevzemal izpraznjeno mesto profesorja na dunajski umetnostni akademiji. Jože je pri tem močno omahoval, saj se je zavedal svoje pomanjkljive izobrazbe, vendar je le zmogel premagati strah in se podati na razgovor k Wagnerju.

Wagner mu neustreznosti spričeval ni mogel spregledati, hkrati pa je v Plečniku zaznal talent in je zato poskušal salomonsko rešiti težavo: predlagal mu je, naj eno leto dela v njegovem ateljeju, potem pa naj se vpiše na akademijo.

Plečnik se je torej vpisal leta 1895 in začel obiskovati predavanja. Njegov talent in poglobljeno ukvarjanje s problemi sodobne arhitekture v smeri, ki

jo je Wagner s svojim teoretskim in praktičnim delom vpeljal na Dunaju in z njo povzročil nemajhno revolucijo, sta mu hitro utrla pot med najboljše.*

*Vzeto iz brošure Jože Plečnik, moderni klasik, avtor Peter Krečič

Za to številko je fotografiji Uršulinske cerkve (v kateri je Plečnik zasnoval kapelice) in Narodne univerzitetne knjižnice v Ljubljani posredovala naša bralka Marjana Ratajc. Kar nekaj bralcev se vas je oglasilo, da boste o njem radi še kaj več prebrali, zato nam pišite tudi o "svojem srečanju s Plečnikom", kako dobro ga poznate, kaj od njegovih del poznate in podobno. Z veseljem bomov vaše vtise dodali v naš feljton.

O Uršulinski cerkvi je Plečnik zapisal naslednje:

Arhitekt Jože Plečnik je pisal 31. marca 1930 z Dunaja prednici uršulinskega samostana m. Elizabeti Kremžar: »Vaša cerkev šteje zame med najlepše prostore, katere sploh poznam. Je v Ljubljani ena najlepših arhitektur. Zunanjščina prav nič ne zaostaja za notranjščino. Ne vem, kje blizu je še katera stvar tako široko razpeta in navdušena, kot je Vaša. Vaša cerkev, Kongresni trg in grad, ali ni to ena sama pesem, v katero zvene še glasovi klasične Emone.«

Pročelje cerkve vidite na sliki levo, Jože Plečnik pa je v tej cerkvi zasnoval dve kapelici (katerih slik pa žal (še) nimamo). V obeh stranskih ladjah sta bili leta 1928 po Plečnikovi zamisli na novo izdelani tudi dve kapelici. Stojita v slopih med stranskima oltarjema. Če si ogledujemo cerkev z glavne ladje, sta nekoliko bolj skriti.

Naj povemo nekaj malega o NUK – Narodni in univerzitetni knjižnici. O Plečnikovi NUK v knjigi Jože Plečnik. Dunaj, Praga, Ljubljana (Andrej Hrausky, Janez Koželj, Damjan Prelovšek, Cankarjeva založba, 2007) zapišejo takole:

Stavba Narodne in univerzitetne knjižnice sodi med Plečnikova najpomembnejša dela. Prvi načrt zanjo je Plečnik izdelal že leta 1930 in ga nato pred začetkom gradnje 1936 temeljito spremenil. Stavba se s svojo velikostjo in kubično zasnovo zgleduje po nekdanjem Deželnem dvorcu, ki je stal na njenem mestu.

Knjižnica vidno izstopa iz svoje okolice in se z vogalom dominantno obrača proti trgu. Fasadni plašč je sestavljen iz rustikalnih kamnitih vložkov in vmesnih poravnav iz opeke, kar ustvarja izrazito plastičen učinek, ki ga je z izstopajočimi angleškimi okni še poudaril. Streha antičnega templja je nakazana zgolj simbolno z okrasnim vencem nad gladko antiko, ki ga je Plečnik po Semperju poimenoval stavbni nakit. Veliki, navpični okni na obeh straneh čitalnice sta umaknjeni iz fasadne ploskve in ustvarjata cenzuro v strnjenem fasadnem plašču.

(Nadaljevanje sledi.)

I detta nummer börjar vi med inslag om den berömda, slovenska arkitekten Jože Plečnik. Denna gång skriver vi även lite grundläggande information om honom (intressant fakta) och vi kommer även att publicera lite mer om hans professionella väg (och liv).

Jože Plečnik föddes i Ljubljana den 23 januari 1872, han föddes i låga och inte särskilt respektabla byggnader i Gradišče, där byggnadskomplexet Ferantov vrt idag finns. Han var den tredje av fyra barn, han hade en äldre syster Marija och två bröder, Andrej som var äldre och en yngre bror, Janez. Medan de andra bröderna Plečnik visade sina färdigheter redan i skolan och snabbt gick vidare gymnasiet och mot högre skolor visade Jože, åtminstone till en början, inte tillräckligt med intresse för att utbilda sig. Han föredrog att rita, även i hemlighet på vinden om det inte fanns något annat sätt. Han

var intresserad av så många olika saker så att han hoppade av skolan efter redan första året på gymnasiet. Hans far tog med honom till sin snickeriverkstad och senare, med hjälp av ett regionalt stipendium, fortsatte han sin utbildning i Graz vid statens handelsskola och utbildade sig till snickare och möbeldesigner (1892).

En söndag, när han besökte Wiens gallerier, upplevde han något som förändrade hans liv. På en utställning i Wiens Künstlerhaus såg han Otto Wagners verk. Han tittade på dem med stort intresse. När han kom till projektet och särskilt till perspektivstudien av Berlins katedral var han så imponerad

att han bestämde sig för att studera arkitektur hos Wagner, som just då tog över den lediga professuren vid Konsthögskolan i Wien. Jože tvekade mycket eftersom han var medveten om sin bristande utbildning, men han kunde övervinna sin rädsla och genomförde intervjun med Wagner. Wagner kunde inte förbise otillräckligheten Jožes betyg men samtidigt uppfattade han en talang hos Plečnik och försökte därför lösa problemet på ett salomoniskt sätt: Wagner föreslog att Jože skulle arbeta i hans atelje i ett år för att sedan skriva in sig på fortsatt studie. Plečnik skrev in sig år 1895 och började gå på Wagners föreläsningar. Hans talang och djupgående engagemang i den moderna arkitekturens utmaningar som Wagner introducerade i Wien med sitt teoretiska och praktiska arbete skapade en betydande revolution, det banade snabbt vägen för honom för att komma att bli en bland de bästa.*

*Hämtat från broschyren Jože Plečnik, en modern klassiker, av Peter Krečič

V spomin – In memoriam

Till minne av Štefan Zrinski

Född den 3/3-1944

Död den 4/1-2023

I sitt 78:de levnadsår avled Štefan Zrinski den 4/1-2023.

Han var född i Ivanovci, Murska Sobota i Slovenien och kom till Sverige 1964.

Han började arbeta på Volvo i Olofström nästan omgående. Hans arbete inom kvalité på Volvo präglades av stort kunnande och stor noggrannhet.

Med sig från hemlandet hade han ett brinnande intresse för fotografering och, som de flesta kommer ihåg, tror jag, som någon gång varit på en slovenska fest i Olofström, så sågs Štefan alltid med en kamera runt halsen.

Under några år i mitten på 1970-talet var Štefan ordförande i Slovenska Föreningen i Olofström och han drömde alltid att Slovenien skulle bli en självständig stat.

En dröm som gick i uppfyllelse 1991 då han med delar av sin familj åkte ner för att fira Självständighetsförklaringen hemma i Murska Sobota.

År 2008, under besök i Slovenien, drabbades Štefan av en stroke och han var sedan rullstolsburen resten av sitt liv.

Han vårdades i hemmet av hustrun Birgitta med hjälp av hemtjänst under dessa år.

Den 4 januari i år gick en rättvis, pratglad och principfast människa ur tiden och sörjs närmast hustrun Birgitta, sonen Robert med hustrun Annette, sonen Peter, barnbarnen Daniel och Rickard och Rickards sambo Sara. Han sörjs också av sina tre syster i Slovenien: Angela, Slava och Zdenka med familjer

Štefan Zrinski je umrl 4. januarja 2023 v 78. letu svojega življenja.

Rodil se je v Ivanovcih v Murski Soboti v Sloveniji in leta 1964 prišel na Švedsko.

Pri Volvu v Olofströmu je začel delati skoraj takoj ob prihodu na Švedsko. Njegovo delo na področju kakovosti v podjetju Volvo sta odlikovali veliko znanja in izjemna natančnost.

Iz domovine je prinesel strastno zanimanje za fotografijo in kot se verjetno spominja večina ljudi, ki je bila kdaj na slovenski zabavi v Olofströmu, je bilo Štefan vedno opaziti s fotoaparatom okoli vratu.

Sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja je bil Štefan nekaj let predsednik Slovenskega društva v Olofströmu in vedno je sanjal, da bi Slovenija postala samostojna država.

Sanje, ki so se uresničile leta 1991, ko je z nekaterimi člani svoje družine odpotoval na razglasitev samostojnosti Slovenije domov v Mursko Soboto.

Leta 2008 je Štefana med obiskom v Sloveniji doletela kap in bil do konca življenja priklenjen na invalidski voziček.

V vseh teh letih je zanj na domu skrbela žena Birgitta s pomočjo storitev oskrbe na domu.

4. januarja letos je umrl pošten, zgovoren in načelen človek.

Za njim žalujejo žena Birgitta, sin Robert z ženo Annette, sin Peter, vnuka Daniel in Rickard ter Rickardova partnerka Sara. Za njim žalujejo tudi njegove tri sestre v Sloveniji, Angela, Slava in Zdenka s svojimi družinami.

Zgodovinski feljton – zgodba izseljenke

*Ker imamo v tokratni številki nekaj več prostora, objavljamo malce daljše nadaljevanje zgodbe izseljenke Antonije Johansson, roj. Perne.

Pred prvo svetovno vojno je obsežna graščina (ljudje so jo imenovali grašina) služila med drugim za šolo. Oče in mama sta oba hodila tukaj v šolo. Pozneje so bili v njej razni uradi, med drugimi je imel tukaj svoj sedež okrajni glavar. Na žalost so to lepo poslopje zažgali prav ob koncu druge svetovne vojne, popolnoma po nepotrebnem. Zažgali so jo partizani potem, ko Nemcev ni bilo več. Jaz takrat nisem bila doma, a sestra mi je povedala, da so takrat vsi starejši ljudje jokali, tudi naš ata.

Zanimivo je bilo poslušati stare ljudi, ki so pripovedovali, kar so povedali prebivalci prejšnjih generacij, kako je bilo, ko so cerkev in graščino zidali. Bilo je v tistih časih, ko so grajski gospodje klicali na delo, se pravi na tlako, kot so to imenovali v fevdalnih časih. Prišli so kmetje iz daljne okolice, iz celjskega okraja in še bolj od daleč, vse od hrvaške meje. Naš stric je pripovedoval, kar je slišal od starejših, kako so takrat v tistih časih s primitivnimi sredstvi gradili tako ogromne stavbe. Nekdo mu je rekel, da so vsi zidovi bili prekleti od ljudi, ki so morali tako trdo delati, in to zastonj. Tudi naša mama je rada pripovedovala, kar je slišala od drugih, kje in od kod so bili grajeni ogromni odri, po katerih so vozili s konji in voli do visokih zidov. In da je nastal pregovor: "Če zjutraj prideš z voli, lahko na večer samo še kožo neseš domov." Zid kupole naj bi bil tako širok, da je voznik z voli lahko obračal nazaj na odre.

V časih pred drugo svetovno vojno je graščina s svojimi ogromnimi prostori bila zelo pripravna za ljudski teater, ali če je bil kakšen shod in se je pričakovalo več ljudi.

Še en grad je bil v Gornjem Gradu in ko sem jaz bila otrok, je bil v razvalinah, danes pa ni o njem nobenega sledu. Poznejše generacije ne vedo ničesar o njem. Imenoval se je Štok. Moj ata je pripovedoval, da ko je on bil otrok – to je moralo biti okrog leta 1890 – je on še nosil mleko neki družini, ki je stanovala v tem gradu. To mi je pripovedoval zadnje poletje svojega življenja, leta 1961. Rekel je, da je moral hoditi skozi dolge, temne hodnike in da ga je bilo kar malo strah.

Grad je stal na desni strani reke Drete, na mali ravnini pod cerkvijo Sv. Florjana. Pozneje, ko že gradu ni bilo več, so to imenovali Trobejevo polje.

Ko sem hodila v drugi razred osnovne šole, nas je učiteljica, gospa K., nekega lepega pomladnega dne vodila do tega gradu, od šole kakih 15 minut, kjer smo se potem sede v travi učili zgodovino gradu. Z drugimi besedami, učili smo se "Pravljico o Štoku". Vsebina te pravljice je bila, da se je Štokovnik sprl z nekim drugim graščakom (ime tega gradu in graščaka sem pozabila) in napovedala sta si dvoboj. Ko se je Štokovnik doma vadil za ta dvoboj in je pridno vihtel sabljo, sta se na stropu prikazali dve krvavi lisi v podobi križa. Graščak se je tega tako prestrašil, da se je brez dvoboja pobotal s svojim nasprotnikom. Zadnji stavek te pravljice še danes vem na pamet, in se glasi: "Ta soba je zadnja proti vzhodu, katere severni zid še sedaj stoji v razvalini." Čas tega izleta je verjetno bil leta 1920.

Tudi Napoleonovi časi so bili še v spominu, ko sem jaz bila otrok. Kakor je mama pripovedovala, izvira tudi naše družinsko ime iz tistih časov. Neki francoski vojak je ostal v teh krajih in se poročil z eno naših prababic.

Tudi naša mala kmetija ni bila naša last, ampak v zakupu, bili smo podnajemniki Graščine. Pet takih malih kmetij je bilo, ki so jih naši predniki dobili v najem kot kurirji grajskih gospodov. Ta zemlja je prišla v last šele nekaj let pred drugo svetovno vojno, v času tako imenovane "agrarne reforme". Vsaka teh kmetij je imela odrejen primeren del gozda, kjer smo lahko grabili steljo

za hleve in napravljali drva, kar smo pač potrebovali za domačo uporabo. Ti mali kmetje so tedaj dobili v last obdelovalno zemljo, ne pa gozdov. Kdo na ljubljanski škofiji je bil kriv tega, ne vem. Tudi ogromni gozdovi Menine planine so do takrat bili last ljubljanske škofije. Po vojni so pa zavladali komunisti in so škofijo popolnoma razlastili vsega tega. Večkrat sem si potem mislila, da takrat niso hoteli prodati tem revnim kmetom tistih malih gozdov, zdaj jih pa nihče ni vprašal, enostavno so vse podržavili. Tako so tudi ti mali gozdovi okrog teh posestev postali državna last. Na ja, ni vredno, da bi človek žaloval za tem na tem spremenljivem svetu.

Ko sem bila še otrok, sem na tistem večkrat šla gledat neki zanimiv dokument, ki so ga moji starši hranili v omari. Napisan je bil v nemščini in je nosil letnico 1848. Toliko sem razumela, da se pravica najemnine podaljša za nedoločen čas in lastnik tega dokumenta je nosil isto ime kot pozneje naš oče: Johann P.

Očetovih staršev nisem nikdar poznala. Naš oče je izgubil svojega očeta, ko mu je bilo tri leta in njegova mati je umrla, ko je bil star 18 let. Če se prav spominjam, naj bi njegov oče imel tuberkulozo. Edina, ki je še živela, ko sem bila otrok, je bila "stara mama", torej mamina mati. Zelo rada sem jo imela in sem se veselila, kadar je prišla k nam. Bila je revna in otroci nismo nikdar dobili ničesar od nje, pa v tistih časih sploh nismo mislili ne take stvari. Včasih sem pazljivo poslušala pogovor med mamo in staro mamo. Mama, ki se je zanimala za svetovne dogodke, vem, da se je zgrozila nad umorom cele carske družine v Rusiji. Tudi stara mama ni marala boljševikov, ki jih je imenovala "bušnjeki". Mama jo je popravljala in ji rekla: "Boljševiki se jim reče." Toda stara mama je ostala pri svojih "bušnjekih", ime, ki se je meni zdelo zelo smešno.

Vkljub težkemu delu na polju in v hiši so prišle tudi sanje o prihodnosti. To je pač naravno, da vsak mlad človek dobi hrepenenje po daljnih obzorjih, po tujih krajih, po daljnih mestih.

Ko sem nekako pri dvajsetih zapustila dom, sem odšla v službo k učiteljevi družini. Oba sta poprej bila moja učitelja v šoli. Štiri prijetne deklice so imeli in smo se kar dobro razumeli. Četudi je bilo samo 10 minut od našega doma in sem pogosto šla domov, je bilo kar precej domotožja, ki pa je počasi izginilo.

Po nekaj letih te službe sem prišla v Ljubljano. Čeprav sem takrat imela že več kot 20 let, sem bila precej boječa. Zato je tudi slovo od doma bilo kar

težko. Edini brat je bil takrat star kakšnih 10 let in ko sem oblekla novo obleko, me je podražil: "Naša lepotica, naša lepotica."

Bilo je zgodaj spomladi, ko sem šla na pot proti Ljubljani, kjer me je čakala služba pri družini B. Takrat še ni bilo nobenih direktnih avtobusov preko Kamnika, zato sem morala z vlakom naokrog preko Celja na Zidani Most. Spominjam se, da me je neki gospod na vlaku ogovarjal in me spraševal različne stvari, pa sem si komajda upala govoriti. Če me je kdo čakal na postaji, se ne spominjam, vem pa, da sem srečno prispela na cilj.

Tako se je začelo zame življenje v tem velikem mestu, kar je takrat zame Ljubljana resnično bila. Prvikrat me je gospa B. spremljala in mi povedala, kam bom hodila nakupovat, kam po mleko, kam po kruh i.t.d. Pozorno sem čitala imena ulic, da bom drugič znala sama.

*Nadaljevanje sledi v decembrski številki Slovenskega glasila.

Slovensko GLASILO – Slovenska BLADET

Izdajatelj / Utgivare: Slovenska zveza / Slovenska riksförbundet i Sverige
Box 145, 731 23 Köping
www.slovenskazvezanasvedskem.com
Predsednik / Ordförande: Alojz Macuh; slovenska.riksforbundet@gmail.com
Telefonska številka: +46 (0) 736003092

NASLOVI – ADRESSER

KLUB KULTURE SLOVENIJA

Preds: Karli Zunko
c/o Karli Zunko,
Norra Torggatan 17, 640
30 Hälleforsnäs
slovensko.drustvo@gmail.com

IVAN CANKAR

Preds. Ivan Zbasnik, 035- 21 12 94
Meteorvägen 17, 302 35 Halmstad
il.zbasnik@bahnhof.se

SD SIMON GREGORČIČ

Preds. Alojz Macuh,
Scheelegatan 7, 731 32 Köping
aa.macuh@gmail.com
<http://antonbreznik.wixsite.com/simon>

KD SLOVENIJA

Preds. Miran Rampre,
073-384 08 23

SLOVENSKI DOM

Kontakt: Marjana Ratajc
Tel.:0707-960001
Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
marrat68@hotmail.com

VELEPOSLANIŠTVO

Republike Slovenije

Amaliegade 6, 2. Floor
1256 Köpenhamn, Danmark
Tel: 0045 33 73 01 20, 0045 33 73 01 22
sloembassy.copenhagen@gov.si

SKD FRANCE PREŠEREN

Preds. Lado Lomšek, 031-46 26 87
c/o Lomšek
Stora björn 33, 415 16 Göteborg
ladolomsek2@gmail.com

SD PLANIKA

Preds. Rudolf Belec, 040-21 80 48
Mobilni telefon: 0709-535401
V:a Hindbyvägen 18, 214 58 Malmö
kontakt@planika.se
www.planika.se

SD STOCKHOLM

Preds. Rok Ogrin
Slovenska föreningen i Stockholm
c/o Rok Ogrin
Grindtorpsvägen 41 lgh 2001;
183 49 Täby
slovdrustvo.stockholm@gmail.com
<http://slovenskodrustvostockholm.weebly.com/>

PEVSKO DRUŠTVO ORFEUM

Preds. Danni Stražar
c/o Bencek-Budja
Nattljusgården 28 B, 261 72 Häljarp
orfeum.slosve@gmail.com

SLOVENSKA

KATOLIŠKA MISIJA

Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
Zvonko Podvinski, 0708278757
zvone.podvinski@rkc.si

